

Guds Verdensvide Kirke

001JES2(d)/022003

*Livets Kilde
hæfteserie*

Den ukendte Jesus (2. del)

LIVETS
KILDE

HEFTESERIE

Nr. 6 2. årgang februar 2003

Ønsker du flere eksemplarer af vore hæfter,
da skriv til vor adresse i Sverige:
Livets Kilde, c/o BTHB, Hemmestorps Eke 33, SE-270 35 Blentarp, Sverige

Titler på hæfter i denne serie:

Er Gud død?
Gud og tilgivelse
Jobs bog
Kristendommens fælder
Den ukendte Jesus (del 1)

www.livetskilde.org

Så rejser Jesus sig fra bordet og lægger sin kjortel, tager et klæde og binder det om sig. Derefter hælder han vand op i et fad og giver sig til at vaske disciplenes fødder og tørre dem med klædet, som han havde bundet om sig.

Da han nu havde vasket deres fødder og taget sin kjortel på og sat sig til bords igen, sagde han til dem: »Forstår I, hvad jeg har gjort mod jer?«

Johannes 13:4–5,12

HVOR OFTE LÆSER MAN IKKE en bibeltekst uden at lægge mærke til interessante enkeltheder? Vi har netop læst at Jesus vaskede disciplenes fødder under det sidste måltid. Hvorfor gjorde han det? Det var noget slaverne skulle gøre. Har du lagt mærke til at disciplene var uenige under måltidet med Jesus, om hvem der var størst blandt dem (Lukas 22:24)? Det var sikkert årsagen til at Jesus hentede vand og begyndte at vaske disciplenes

Livets Kilde hæfter har som mål at gøre evangeliet klart og relevant for vor tid. Hæfterne læses af kristne fra forskellige trossamfund. Vort ønske er at hjælpe den enkelte til at forstå sig selv og sit forhold til Gud, uanset hvilket kristent trossamfund man tilhører.

Indhold

- 1 Johannes 13:4–5, 12
- 3–4 Jesus var revolutionær
- 4–5 Jesus er vor dommer
- 6–7 Hvorfor talte Jesus i lignelser?
- 8–10 Jesu titler
- 10 Jesu navn
- 11 Hvem var Melkisedek?
- 12–13 Hvorfor valgte Gud Jerusalem?
- 13 Jerusalem på Jesu tid
- 14 Profetier om Jesu genkomst
- 15–16 Jesus og templet
- 17–18 Jesus og korsfæstelsen
- 18–19 Det sidste døgn
- 20 Opstandelsen

fødder, nemlig for at vise at den største blandt dem, er den som er villig til at tjene andre.

Har du lagt mærke til den dyrebare kjortel Jesus havde på da han blev korsfæstet? I Johannes 19:23 står der at da »soldaterne havde korsfæstet Jesus, tog de hans klæder og delte dem i fire dele, én del til hver soldat. Også kjortelen tog de; men den var uden sammensyninger, eet vævet stykke fra øverst til nederst.«

Nogen ønsker at fremstille Jesus som svag, ynkelig og fattig. Men vi ser nu at han havde en kjortel som var vævet fra øverst til nederst. Jesus var næppe rig, men hans kjortel viser at han heller ikke var blandt de fattigste. En vævet kjortel var et kostbart klædningsstykke som man brugte til fest.

Det fortæller også noget andet. Jesus blev taget til fange lige efter at han sammen med disciplene havde indtaget det sidste måltid. I den anledning havde Jesus åbenbart pyntet sig. Han gjorde altså forskel mellem hverdag og fest. Jesus havde ikke noget imod rigdom og kostbare klæder, men han var imod at det skulle være det vigtigste og dominerende i vort liv.

Guds Ord er en skattekasse af interessante oplysninger som er skjult i teksten. I dette hefte skal vi grave lidt i denne skattekasse. □

Jesus var revolutionær

Jesus var en oprører mod den religiøse del af sin samtid. Jøderne lagde så mange tillægslove og bud på folket at loven var blevet en byrde i stedet for en velsignelse. Jesus var ukonventionel og overraskede både sine fjender og sine disciple på en række områder.

ET AF DISSE VAR HANS GRUNDIGE tolkning af loven. Jesus siger at han ikke er kommet for at ophæve loven, men for at opfylde den. Han opfyldte den ved at leve et syndfrit liv, og han opfyldte alle profetierne som stod i loven om ham. Men Jesus siger at det at holde lovens bogstav ikke er tilstrækkeligt for frelse, man måtte holde lovens hensigt, lovens ånd, som er kærlighed. Hele det femte kapitel i Mattæus, evangelium forklarer Jesu holdning til loven. Jesus er ikke imod loven, for det var jo ham der havde givet loven til Israels folk på Sinai! Men han er imod at loven bliver en byrde for folket. Han siger jo selv at menneskeheden ikke var skabt for

sabbatten, men omvendt at sabbatten var en gave til menneskeheden. Sådan var det med loven i sin helhed. Loven var en gave fra Gud, som blandt andet skulle vise hvad der var moralsk rigtigt og forkert. Men at holde loven var i sig selv ingen vej til frelse i Den Nye Pagt, da Guds standard under Den Nye Pagt er højere end under Den Gamle. Historien om Israels folk viste at mennesker end ikke klarede at efterleve Den Gamle Pagts standarder!

Jesu syn på kvinder

Jesu mening om kvinder gik på tværs af datidens. Han gjorde oprør mod den måde mændene behandlede kvinderne på. →

Dengang var det upassende at en mand talte med en fremmed kvinde. En kvinde skulle holde sig mest muligt indendørs og kun gå ud hvis hun havde ledsagelse.

Jesus talte med kvinden ved brønden i Samaria. Selv hans disciple er overraskede over at han taler med den fremmede kvinde (Johannes 4:27). Den første Jesus viser sig for efter opstandelsen er også en kvinde, nemlig Maria Magdalene. Flere kvinder rejste sammen med Jesus og disciplene på deres ture, og kvinderne var faktisk med til at finansiere Jesu rejser (Lukas 8:1–3)! Begge dele var helt uhørt på Jesu tid. Den sidste omsorgstanke Jesu havde, var for en kvinde, hans mor, da han beder apostelen Johannes tage sig af hende (Johannes 19:26–27).

Jesus var imod samtidens bekvemme måde at opnå skilsmisse på. Ifølge Moseloven kunne en mand skille sig fra sin kone ved at skrive et skilsmissebrev. En skilsmisse på den tid medførte skam for en kvinde og ingen juridiske rettigheder til økonomisk støtte. Jesus indskærper faktisk ægteskabet så det bliver i overensstemmelse med Guds oprindelige hensigt. Han giver kun manden anledning til at skille sig fra sin hustru under helt specielle omstændigheder. □

Jesus er VOR dommer

Jesus har mange funktioner i forhold til os. Han er vor Skaber, Herre og Frelser, men også vor dommer (Johannes 5:22, 27)

IFØLGE HEBRÆERBREVET KAPITEL 4 og vers 15 har han forståelse for hvor vanskelig det er at være menneske. Han er selv blevet prøvet som menneske og kender problemerne. Vi kunne ikke få en mere forstående og samtidig retfærdig dommer!

Jesus skal dømme os efter vore gerninger (Johannes' Åbenbaring 20:13); men hvordan kan det være når vi er frelst ved nåde?

Jesus kom med et budskab for at vise vejen til frelse. Jesus kom

med nåden, mens Moses kom med loven, som der står i Johannes 1:17. Vi er frelst ved nåde. Vi kan ikke gøre os fortjent til den store gave Gud vil give os, nemlig evigt liv. Vi får det ufortjent som en gave.

Det Gamle Testamente er en beretning om at Israels folk ikke formåede at leve op til Guds standard, som var beskrevet i loven. Konklusionen af Det Gamle Testamente var netop at vi mennesker ikke formår at leve op til Guds standard ved egen hjælp, uanset hvor meget vi forsøger. Men Det Nye Testamente er forskelligt fra Det Gamle. I Det Nye Testamente bor Gud i de kristne ved Helligånden. Det er det vi mennesker behøver for at leve op til Guds standard. For at muliggøre et sådant forhold til Gud kom Jesus med nåden. Men nåden er ikke gratis, den er meget kostbar! Guds tilgivelse af vore synder forudsætter at en anden påtager sig vores straf. Den nåde Gud viser os, har en pris: Jesu Kristi liv! Efter at vi har modtaget denne nåde, giver vi vore liv tilbage til Gud i dåben.

Paulus skriver at vi da ikke længere tilhører os selv, men Gud, og at vi skal ære Gud i alt det vi gør fordi vi er dyrt købt (1. Korinterbrev 6:20).

Den tyske præst Dietrich Bonhoeffer, som blev hængt

under den anden verdenskrig, omtalte misbrugen af denne nåde som »billig nåde«. En del mennesker misbruger nåden og sætter ikke pris på den. De regner med Gud vil tilgive enhver synd de forøver. Der var faktisk også nogen som mente det i menigheden i Rom. Paulus skriver i Romerbrevet 6:1: »Skal vi blive i synden, for at nåden kan blive så meget større?« Det er jo at sætte tingene på hovedet. Den nåde vi har modtaget forpligter.

Gud har givet os en fantastisk gave i tilgivelsen, og derefter har han givet os Helligånden, som faktisk er en del af ham selv. Han er spændt på hvordan vi bruger den!

Hvordan vi lever som kristne må vi stå til regnskab for den dag vi står foran Jesus i opstandelsen. Han glæder sig til den dag fordi han ønsker at vi skal være sammen med ham til evig tid, men det er den måde vi har levet på som viser om vi ønsker at være Guds børn eller ikke. Det bliver da vore gerninger som i praksis viser om vi har en aktiv tro, eller om det er en død og uvirksom tro vi har forvaltet. Derfor står der i Johannes' Åbenbaring 20:13 at vi vil blive dømt i henhold til det vi har gjort. Vore gerninger kan ikke gøre os fortjent til evig liv, men de kan vise om vi sætter pris på Guds gave eller ikke. □

Hvorfor talte Jesus i lignelser?

Hvorfor talte Jesus i lignelser? Det spekulerede Jesu disciple også på, Lukas 8:9–10: »Men hans disciple spurgte ham hvad denne lignelse skulle betyde. Han svarede: Jer er det givet at kende Guds riges hemmeligheder, men de andre bliver det givet i lignelser, for at de skal se, men intet se, og høre, men intet fatte.«

MANGE TROR AT JESUS TALTE i lignelser for at gøre budskabet lettere at forstå. Men det modsatte er faktisk tilfældet. Jesus talte i lignelser for at skjule sandheden! Han forsøgte heller ikke at få alle til at forstå budskabet. Han havde en plan, i hvilken kun nogen skulle forstå budskabet og blive hans disciple. Nogen ville ikke.

Det har ned gennem århundrederne været et problem for mange teologer. Hvorfor bliver nogen kaldet og ikke alle? Var det ikke sådan at Jesus døde for alle, og ønskede han ikke at alle skulle blive frelst? spørger de. Ifølge Johannes 6:44 er der ingen der kan komme til Jesus uden at Faderen »drager ham«, dvs.

åbenbarer sig for eller kalder vedkommende. Det medfører at der bliver nogen som ikke kommer til Gud, som ikke vil modtage hans budskab om frelse. Hvordan kan man forene dette med at Gud er kærlighed (1. Johannesbrev 4:8), og at han ønsker at alle skal komme til sandheds erkendelse (1. Timoteus 2:4)? Gud må have en plan. Det er denne plan teologer gennem århundrederne har forsøgt at forstå.

Denne plan er ofte blevet kaldt læren om prædestination (forudbestemt til at blive kaldet). Paulus skriver om dette i bl. a. Efeserbrevet 1:11, hvor han siger at »vi forud var bestemt til det«, dvs. at få del i arven som Gud

vil give os. Men når nogen er forudbestemt, må det nødvendigvis betyde at de øvrige vil få denne mulighed senere, hvis Gud ønsker at alle skal komme til sandheds erkendelse. Her er teologerne uenige, men her holder vi os kun til det Guds Ord siger.

Gud har en plan

Gud må have en plan hvis det er sådan at han ønsker alle skal komme til sandheds erkendelse. Paulus tager dette tema op i kapitel 9 til 11 i Romerbrevet. Han skriver her om hvorfor Gud forhædede Israels hjerte så de ikke forstod at Jesus var Guds Søn. I Romerbrevet 11:32 skriver han at »Gud har indesluttet alle i ulydighed for at vise alle barmhjertighed«.

Hvornår skal Gud vise dem barmhjertighed? Hvis Gud forhædede Israel så de ikke skulle forstå hvem han var, så må han åbne deres sind på et senere tidspunkt, så sandt han er en kærlighedens Gud. Ellers bliver det uforståeligt at han ville forhærde Israels hjerte hvis han havde til hensigt at frelse flest mulig i dette liv.

Gud må have en plan, ellers ville Jesus ikke have talt i lignelser, og Gud ville ikke have forhærdet Israels hjerte. Planen er at Gud kalder de forskellige mennesker når de er mest

modtagelige til at forstå og godtage budskabet om frelse. For nogen vil Gud åbenbare budskabet i dette liv, mens andre vil få det senere. Johannes' Åbenbaring tyder på at det kan ske i opstandelsen (Johannes' Åbenbaring 20:12). Denne plan er nærmere beskrevet i heftet *Er Gud død?*

Hvorfor talte Jesus i lignelser? Jo, fordi Gud har en plan. □

Brødre, for at I ikke skal stole på jeres egen klogskab, vil jeg have, at I skal kende denne hemmelighed: der hviler forhærdelse over en del af Israel, indtil hedningerne fuldtalligt kommer ind; så skal hele Israel frelses – som der står skrevet: Befriren kommer fra Zion, han fjerner ugudelighed fra Jakob.

For ligesom I engang var ulydige mod Gud, men nu har fundet barmhjertighed som følge af deres ulydighed, sådan er de nu også blevet ulydige som følge af den barmhjertighed, som er vist jer, for at også de kan finde barmhjertighed. For Gud har indesluttet alle i ulydighed for at vise alle barmhjertighed.

Romerbrevet
11:25–26, 30–32

Jesu titler

Jesus havde mange titler som er brugt i Bibelen. Her skal vi se på de almindeligste, og forklare hvad de betyder.

Kristus (Messias)

Kristus er det græske ord for Messias, som på hebræisk betyder »den salvede«. En konge eller præst i Det Gamle Testamente blev salvet med olivenolie, som er et symbol på Helligånden.

Jøderne mente at Messias skulle være en politisk leder, et redskab som Gud skulle bruge til at befri sit folk fra deres fjender. Messias var i jødisk tankegang ikke guddommelig, men et dygtigt menneske som skulle bringe Israel tilbage til sin storhedstid.

Det er derfor lidt mærkeligt at Jesus meget tidligt i kristendommens historie fik tilnavnet »Kristus« i stedet for at blive omtalt som »Jesus fra Nazaret«. I den nytestamentlige forståelse er Messias-tanken ikke

den politiske befrielse af Israel, men befrielsen af hele menneskeheden fra synd.

Der er et interessant spørgsmål i forbindelse hermed. Hvorfor blev Jesus forrådt af Judas? Pengegriskheden spillede nok en stor rolle. Han solgte Jesus for 30 sølvmønter, som for resten var prisen for en slave. Men kan det tænkes at der også var en anden grund? Kan det tænkes at Judas gjorde det for at få Jesus til at fremstå som Messias og dermed tvinge ham til at sætte gang i den politiske befrielse af Israels folk? På den tid var Israel jo under Roms herredømme. Man ved ikke om det kan have været noget af forklaringen på Judas handling. Det eneste man ved, er at Judas indså sin fejl og derefter begik selvmord.

Menneskesønnen

Denne titel har to betydninger. Som regel understreger titlen at Jesus både var et menneske og Guds Søn. I Det Gamle Testamente bliver udtrykket for eksempel også brugt om profeten Ezekiel.

Men denne betydning er ikke den oprindelige til denne jødiske titel. I Daniels bog kapitel 7:13–14 omtales »Menneskesønnen« som en guddommelig person der skal komme i de sidste dage for at genoprette Guds rige, som aldrig

vil gå til grunde. Titlen bliver hovedsagelig brugt af Mattæus, som skriver sit evangelium primært til jøderne, for at de skulle forstå at Jesus virkelig var den de ventede på. Når Mattæus bruger titlen, tænker han på »Menneskesønnen« i den anden betydning, som en guddommelig person.

Guds Søn

Dette udtryk er brugt med forskellige betydninger i Bibelen. Adam bliver for eksempel kaldt Guds Søn. Når det gælder Jesus bruges det for at understrege nærheden mellem Gud Fader og Jesus. Det understreger at Jesus ikke er skabt, men er kommet ud af Faderen på samme måde som et barn bliver til af sine forældre. Jesus er en del af Faderen, og Faderen er en del af Jesus. Når Jesus kaldes Guds Søn, betyder det at Jesus er guddommelig. Der er en vigtig forskel på Jesus som Guds Søn og kristne som Guds børn. Vi er Guds børn og Kristi medarvinger gennem hans nåde.

HERREN

Det at erkende at Jesus er Herren (Romerbrevet 10:9), var tydeligvis én af de tidligste kristne bekendelser. Herren er en oversættelse af det græske *kyrios* og det hebræiske *JHVH* (Jahve). At sige at Jesus er Herren ,

betyder for en jøde at han forstår og anerkender Jesus som Jahve i Det Gamle Testamente. Når du anerkender Jesus som Herre betyder det at du accepterer Guds vilje i dit liv. Du har accepteret at Jesus er Kongen og at du er tjeneren i dit forhold til ham.

Gud

Jesus kaldes Gud flere steder i Det Nye Testamente. I det første vers af Johannes' evangelium står der at »Ordet var Gud«. Apostlen Tomas, som først tvivlede på at Jesus var opstået fra de døde, omtalte Jesus som »min Herre og min Gud« (Johannes 20:28). Forfatteren af Hebræerbrevet siger det samme i Hebræerbrevet 1:8–9 når han citerer Salme 45:7–8.

Ordet (Logos)

Johannes begynder sit evangelium med at sige at Jesus er Ordet. Ifølge jødisk tankegang var »ord« meget mere end lyde. Ord havde på en måde sin selvstændige eksistens. Jøderne anså ord for enheder af energi og kraft. *Logos* var også et udtryk for den evige guddommelige visdom. Det græske Ordet Johannes brugte, var *Logos* som egentlig har flere betydninger, så som ord, fornuft, tale og visdom. Dette begreb blev allerede brugt af den græske filosof Heraklit ca. 560 år f. Kr. Når han ville beskrive den kraft

som styrede og havde kontrol med naturen, brugte han begrebet *logos*. Det blev også brugt af senere græske filosoffer, som uddybede *logos'* rolle og betydning. I stoisk filosofi betegner *logos* den guddommelige fornuft som virker, gennemtrænger og udfolder sig i verdensaltet.

Der kan være flere grunde til at Johannes bruger dette begreb. Han bygger på at Jesus er uadskillelig fra Gud Fader, så vel som vore ord er uadskillelige fra os. Det vi siger, repræsenterer det vi står for. Det er ved hjælp af ord vi kommunikerer med andre. Sådan er det også med Gud. Jesus er den måde Gud fra sit åndelige univers kommunikerer med os i det fysiske univers. Jesus repræsenterer Gud. Jesus siger at »den som har set mig, har set Faderen«. Han opfylder også filosofernes brug af begrebet *Logos*. Jesus er Skaberen og holder universet sammen. □

*Din trone, Gud, står til evig tid,
ditt kongescepter er
retfærdighedens scepter. Du
elsker ret og hader uret, derfor
har Gud, din Gud salvet dig
med glædens olie frem for dine
lige.*

Salme 45:7-8

Jesu navn

Jesus (Josva)

Navnet betyder: *Jahve er frelse*. Det er samme navn som den Josva, vi kender fra Det Gamle Testamente. Ligesom Josva førte Israels folk over Jordan floden til Israels nye land, skal Jesus føre os over dødens kløft og ind i det evige liv.

Immanuel

Navnet betyder: *Gud med os*. Profeten Esajas skriver at den unge kvinde skal føde en søn, og hun skal give ham navnet Immanuel (Esajas 7:14). Mattæus, evangelium henviser til denne profeti og fortæller at den gælder Jesus. Men han blev ikke kaldt Immanuel! I den jødiske kultur fortalte navnet noget væsentligt om vedkommende. Det Esajas understreger, er at Jesus faktisk var Gud med os. Gud lever med os og er med os ved Jesus.

Den ukendte Jesus (2. del)

DET GAMLE TESTAMENTE SKULLE præsterne tilhøre Levis stamme. Det måtte ændres i Det Nye, eftersom Jesus tilhørte Judas stamme. Derfor kunne han ikke være i det levitiske præsteskab. Alligevel skriver Paulus at Jesus var præst på Melkisedeks vis. Hvorfor gjorde han det?

Hvem var egentlig Melkisedek? Han var konge og præst i Jerusalem på Abrahams tid, og Abraham gav ham tiende. Vi kan læse om det i 1. Mosebog 14:18, 20: »Og Melkisedek, kongen i Salem [Jerusalem], kom med brød og vin. Han var præst for Gud den Højeste, ... og Abram gav ham tiende af det alt sammen«. Læg mærke til hvad denne konge giver Abraham: Brød og vin, de nytestamentlige symboler!

Paulus skriver i Hebræerbrevet 7:1 at Melkisedek var konge i Jerusalem, og at han var præst for den højeste Gud. I vers 2 udlægges Melkisedeks navn som Retfærdighedens konge og konge af Salem, som betyder: Fredens konge.

Melkisedek havde ingen mor eller far, og han var uden slægtstavle. Hans dage havde ingen begyndelse, og hans liv ingen ende. Han er gjort identisk med Guds Søn, og han er præst for altid, skriver Paulus videre i næste vers. Hvis Melkisedek ikke

Den ukendte Jesus (2. del)

Hvem var Melki- sedek?

*Du er præst for evigt
på Melkisedeks vis.*

Salme 110:4, Hebræerbrevet 5:6,

var Jesus selv, var han i hvert fald et forbillede på ham. Abraham gav denne konge en tiendedel af alt hvad han havde. Han betragtede denne konge som Guds repræsentant. Paulus skriver at Jesus i dag er vor Ypperstepræst på Melkisedeks vis. Vi har med andre ord direkte kontakt med vor Ypperstepræst på samme måde som Abraham.

Der er noget mærkværdigt ved Jerusalem og Israel. Hvorfor gav Gud dette land til Abraham? Hvorfor kom kongen af Salem til Abraham, og hvorfor var denne konge og præst det præsteskab som Jesus nu skulle overtage? □

11

Hvorfor valgte Gud Jerusalem?

Det er tydeligt op gennem historien at Israels land, og især Jerusalem, har en særlig betydning for Gud. Hvorfor? Hvorfor akkurat her? Hvorfor måtte Abraham forlade sit hjemsted og vandre mere end tusinde kilometer til et lille land som ikke havde mange geografiske fordele? Skulle Guds land ikke være stort og mægtigt?

DER ER INGEN NATURLIGE fordele ved at placere Jerusalem der hvor byen ligger i dag. Den ligger ugunstigt i forhold til handelsruterne. Det var ikke let at beskytte den. Byen ligger på et højedrag, men den ligger udsat for angreb fra vest og nord. Fra naturens side var den ikke let at forsvare. Derfor måtte der bygges høje forsvarsmure rundt om byen.

Forholdet mellem Abraham og Jerusalem, Melkisedeks by, er ganske interessant. Da Abraham fik besked på at ofre sin søn Isak, skulle det ske på Morijahøjen. I 1. Mosebog 22:1–14 læser vi hvordan han drog derhen og forberedte ofringen af Isak, men blev stoppet i sidste øjeblik. Denne fortælling er et billede på Gud Fader som skulle ofre sin Søn, mange år senere.

Men ligheden stopper ikke her. Morijahøjen er tempelhøjen i Jerusalem, lige i nærheden af det sted hvor Jesus faktisk blev korsfæstet! Symbolikken er gennemført! Det var tydeligvis ikke tilfældigt hvor Abraham skulle udføre denne handling. Er det forklaringen på den store hemmelighed, at Gud bad Abraham gøre noget som var forkert i Guds øjne, nemlig at ofre Isak? Var det fordi det skulle være et forbillede på at Gud Fader senere skulle ofre sin Søn

på samme sted? Kun Gud ved hvorfor han valgte netop Jerusalem til centret for sin fortælling om frelse for menneskeheden?

Edens have?

Der findes en interessant teori om Edens have, som det kan være på sin plads at gengive her. Jerusalem spiller en central rolle i Guds plan om frelse for menneskeheden. Jesus blev korsfæstet, døde og opstod i Jerusalem. Jerusalem er stedet, når han vender tilbage til denne jord. Mennesket har fået mulighed for at leve evigt på grund af det han gjorde i denne by.

Er det muligt at området omkring Jerusalem også er stedet hvor Gud skabte mennesket, med andre ord Edens have? I så fald ville historien komme tilbage til udgangspunktet, ligesom den gør fra 1. Mosebog til sidste kapitel i Johannes' Åbenbaring. Gud bor igen sammen med sit skaberværk på det samme sted som der hvor han skabte det.

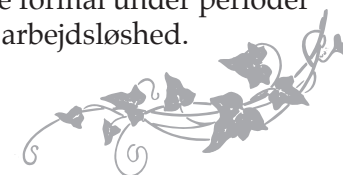
Det er sandt nok en teori, og egentlig spiller det ingen rolle hvor Edens have var, men det er lidt interessant at kilden lige udenfor Jerusalems mure i Kedrondalen hedder Gihonkilden, navnet på én af de fire floder i Edens have! □

Jerusalem på Jesu tid

FOR AT FORSTÅ JESU LIV MÅ VI også få et klart billede af Jerusalem på hans tid. Jerusalem har en lang historie og var allerede næsten 2000 år gammel da Jesus kom til verden som menneske. Byen har en lang og blodig historie.

I bogen *Jerusalem in the Time of Jesus* (Jerusalem på Jesu tid) har professor Joachim Jeremias beregnet at der boede ca. 25 tusinde mennesker i Jerusalem på Jesu tid. Under de årlige højtider kunne antallet svulme op til det mange-dobbelte. Gaderne i byen var brølagt med en slags hvide sten og blev fejtet rene hver dag. Byen havde et kloak-afløbssystem. Tempelskatten som alle jøder over hele verden måtte betale, blev benyttet til flere af disse og andre formål under perioder med arbejdsløshed.

Profetier om Jesu genkomst

- Genkomsten skal ikke ske i hemmelighed. Alle folkeslag vil se ham. *Mattæus 24:30*
- Genkomsten vil ske overraskende. *Mattæus 24:44*
- Jesus skal komme efter at evangeliet er forkyndt for alle folkeslag. *Mattæus 24:14*
- De sidste dage skal være som det var i Noahs dage. *Lukas 17:26*
- Kærligheden skal blive kold hos de fleste i de sidste dage. *Mattæus 24:12*
- Falske profeter vil gøre store undere og føre selv de udvalgte vild. *Mattæus 24:24*
- Der vil komme tegn og aktiviteter på himlen. *Lukas 21:25*
- Hvis de sidste dage ikke blev afkortet, ville intet menneske overleve. *Mattæus 24:22*
- Ingen kan på forhånd beregne den nøjagtige dag eller time. *Markus 13:32*
- De døde i Kristus vil opstå og møde ham når han kommer. *1. Thessalonikerbrev 4:16–17*
- Verdens hære samles på Harmagedon for at bekrige Jesus. *Åbenbaringen 16:16*
- Jesus vil komme til Jerusalem, og Oliebjerget skal spaltes i to dele. *Zakarias 14:4*
- Jesus vil ødelægge hærene som vil føre krig mod ham. *Åbenbaringen 19:19, 21*

Jesus og templet

Jesus svarede dem: »Riv dette tempel ned, og jeg vil rejse det igen på tre dage.« Da sagde jøderne: »Dette tempel er der bygget på i 46 år, og så vil du rejse det igen på tre dage?«

Johannes 2:19–21

JØDERNE MISFORSTOD HVAD JESUS mente. De troede han talte om tempelbygningen, som Herodes havde istandsat og forbedret i mere end 46 år. Det første tempel, som blev bygget af kong Salomon, blev ødelagt i 587 f. Kr. af Nebukadnesars soldater. Det andet tempel blev påbegyndt i 515 f. Kr., men fik aldrig sådan en pragt som det første. Men Herodes udførte store forbedringer på templet for at vinde jødernes gunst. I en periode brugte Herodes 18000 arbejdere til at istandsætte og forny tempelområdet.

Arbejdet med templet blev faktisk ikke færdigt før år 62 efter Kristus, blot nogle få år før det blev ødelagt af romerne år 70.

Jesus mente imidlertid ikke

tempelbygningen da han sagde det, men sit eget legeme, som var Guds bolig. I Det Nye Testamente bor Gud ikke i bygninger, men i den enkelte kristne, ved Guds Hellige Ånd. Det er én af de største hemmeligheder i verdenshistorien, nemlig at Gud giver sin Ånd til mennesker. Gud bor i den enkelte. Hvilken stor ændring burde det ikke medføre i vore liv – at vi får Guds kraft, Guds tro, Guds kærlighed? Jesus havde Guds Ånd. Han var Guds tempel.

Den fysiske tempelbygning og udstyret i den var symboler eller forbilleder på Jesus. I 2. Mosebog gav Gud en udførlig beskrivelse til Moses af det der skulle være i templet og hvordan det skulle tilvirkes.

Det var heller ikke tilfældigt at

forhænget i templet flængedes i to dele da Jesus døde (Mattæus 27:51). Forhænget adskilte de to rum i templet, Det Hellige og Det Allerhelligste. Der var kun én person som én eneste gang om året fik lov til at gå ind i Det Allerhelligste, og det var ypperstepræsten på soningsdagen. I Det Allerhelligste fandtes oprindeligt arken, som indeholdt de to stentavler med De ti bud, en stav som Aron havde brugt, og en krukke med manna. Det hele forsvandt i år 587 f. Kr. under belejringen af Jerusalem og ingen ved hvor det er nu.

På Jesu tid var Det Allerhelligste tomt, men det var stadigvæk kun ypperstepræsten der havde adgang til det. Dette rum symboliserede Guds trone. I Det Gamle Testamente var det kun ypperstepræsten som på Israels vegne kunne gå til Guds trone. Da forhænget revnede, var det et tegn på at alle havde adgang til Guds trone ved Jesus Kristus. Kristus er vor ypperstepræst, som har åbnet denne mulighed for alle.

Den syvarmede lysestage, som var udhamret af et stykke rent guld, skulle lyse dag og nat i templet (3. Mosebog 24:1–4). Den var et forbillede på Kristus som verdens lys, som altid lyser. Og hver uge blev der lagt 12 nye brød frem på skuebordet i templet.

Jesus siger selv at han er livets brød (Johannes 6:48). På brændofferalteret skulle man lægge offerdyret som et synd offer. Jesus er offeret for vore synder.

Det var ikke tilfældigt det Gud sagde der skulle være i templet. Meget af det havde symbolsk betydning der pegede frem mod Kristus. □

Men i det andet rum går kun ypperstepræsten ind og kun én gang om året og ikke uden at have blod med, som han frembærer for sine egne og folkets uvidenhedssynder. Dette er et billede på den nuværende tid: Der frembæres gaver og ofre, som, hvad samvittigheden angår, ikke kan føre den, som dyrker Gud, til målet. Men Kristus er kommet som ypperstepræst for de goder, som nu er blevet til. Han er gået gennem det større og mere fuldkomne telt, som ikke er gjort med hænder, det vil sige, som ikke hører denne skabte verden til.

Hebræerbrevet 9:7, 9, 11

Jesus og korsfæstelsen

Korsfæstelse er en forfærdelig måde at dø på. Offeret dør af udmattelse. Undertiden forlængede man lidelsen ved at montere et lille sæde således at den korsfæstede faktisk ikke hang på korset, på den måde kunne vedkommende lide i flere døgn.

JESUS VIDSTE HVOR GRUFULD denne død var. Derfor læser vi om den store sjælelige lidelse Jesus havde under bøn i Getsemane have aftenen før, men han endte med at bede Faderen om at hans vilje måtte ske. Han accepterede at dette måtte gøres, noget vi har set på tidligere.

Vi forestiller os at Jesus hang højt oppe på et kors, men i virkeligheden var det almindeligt at den korsfæstede, hang på et kors med benene kun få centimeter fra jordoverfladen, for at gøre det muligt at spytte vedkommende i ansigtet, som nogen gjorde ved Jesus.

Da Judas kom for at forråde ham, trak Peter sit sværd og ville kæmpe mod soldaterne. Han skar tilmed øret af ypperstepræstens tjener, inden Jesus fik ham

stoppet. Da Jesus havde helbredt tjeneren, hvilket må have været et stærkt vidnesbyrd for den stakkels mand og de øvrige soldater, sagde han til Peter at han kunne bede sin Fader sende legioner af engle til hjælp. Men korsfæstelsen måtte ske for at Skriften kunne blive opfyldt (Mattæus 26:51–54). Jesus viste styrke, ro og tro da han lod sig tage til fange. Det var ingen svag mand der ikke evnede at flygte. Det var en mand der frivilligt lod sig tage til fange, selvom han vidste hvad der videre ville ske! Det viste sig også at Jesus ikke var den første der kom til at dø: Judas tog sit eget liv da han indså han havde gjort noget forfærdeligt. Han var allerede død da Jesus blev korsfæstet.

Jesus åbnede ikke munden til sit forsvar, hverken overfor

jøderne eller Pilatus. Det var ikke fordi han var bange eller for svag til at forsvare sig. Det var nødvendigt fordi det var spået han skulle korsfæstes. Hvis han havde forsvaret sig, ville man have forstået at jødernes anklager mod ham var grundløse, og så var han blevet løsladt. Han måtte holde mund for at blive dømt. Igen et tegn på karakterstyrke. Jesus havde som altid kontrol over situationen, og nu lod han sig dømme og korsfæste.

Det er fuldbragt

På korset kom han med to udsagn som vi kan se nærmere på. Vi har allerede set på at Jesus beder Johannes tage sig af hans mor.

»Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?« Det var det sorteste øjeblik i Jesu liv. Formålet med Jesu lidelse og død var at han skulle tage vores skyld på sig. Han skulle dø for at sone vore synder. Men Gud hader synd og vil ikke have noget med synd at gøre. Derfor måtte Gud Fader lade Jesus være helt alene på korset de sidste minutter af sit liv for at han virkelig kunne bære vore synder. Alt sammen på grund af vore synder. Jesus citerer salme 22:1, så det er faktisk en opfyldelse. Salme 22 handler meget om korsfæstelsen.

»Det er fuldbragt.« Det er et sejrstudtryk. Hvis en hærfører

havde vundet en stor sejr og ville udtrykke det i ord, kunne han sige sådan. Når Jesus siger det, afslutter han livet med sejr. Han havde vundet! Han havde opfyldt alt det som stod om ham, og til sidst havde han nu taget alverdens skyld på sig og døde for at sone den. Det er fuldbragt! Jesus havde vundet, selvom disciplene og kvinderne som stod og så på, troede hans liv var endt i en tragedie! □

Det sidste døgn

- Jesus spiser det sidste måltid sammen med disciplene (ca. kl. 19.00)
- Disciplene er uenige om hvem af dem der er den største
- Jesus vasker disciplenes fødder
- Judas forlader gruppen for at forråde Jesus
- Jesus giver disciplene de sidste gode råd (Johannes' kapitlerne 13–17)
- Jesus og disciplene går til Getsemane hvor de bede (ca. kl. 23.00)

- Judas kommer med soldater og præsteskabets for at arrestere Jesus (ca. kl. 1.00)
- Peter skærer øret af ypperstepræstens tjener, og Jesus helbreder tjeneren
- Disciplene flygter, og Jesus bliver arresteret
- Jesus bliver forhørt af ypperstepræsten og dele af det jødiske råd, Sanhedrin, hvor falske vidner bliver ført mod Jesus
- Peter og Johannes er fulgt efter, Peter står i baggården sammen med tjenerne
- Peter fornægter Jesus tre gange. Hanen galler. Peter græder bittert (ca. kl. 04.00)
- Sanhedrin fordømmer Jesus og sender ham til Pilatus (ca. kl. 05.00)
- Jesus bliver forhørt af Pilatus. Da Pilatus forstår at Jesus kommer fra Nazaret, sender han ham til Herodes, konge over Galilæa, søn af Herodes den store
- Herodes sender Jesus tilbage til Pilatus efter et mislykket forhør
- Pilatus forhører Jesus og finder ham uskyldig og ønsker at løslade ham, men de jødiske ledere kræver at Jesus bliver korsfæstet
- Pilatus giver efter og lader Jesus piske før korsfæstelsen (ca. kl. 09.00)
- Judas indser sin fejltagelse. Han leverer de 30 sølvpenge tilbage og hænger sig
- Jesus bliver ført til Golgata for at blive korsfæstet sammen med to forbrydere
- Hans klæder bliver fordelt mellem soldaterne ved korset
- Jesus beder Gud tilgive jøderne, for de ved ikke hvad de gør
- De jødiske ledere håner Jesus og spytter på ham
- Mørke over hele landet i tre timer (12.00–15.00)
- Jesu mor er til stede ved korsfæstelsen sammen med sin søster, flere andre kvinder og disciple
- Jesus opgiver ånden og dør
- Et spyd bliver stukket ind i siden på ham og der kom straks vand og blod ud
- Der sker et jordskælv da Jesus dør. Forhængen i templet revner
- Døde troende står op af gravene og går ind i Jerusalem
- Jøderne ønsker at Jesus bliver taget ned fra korset før solnedgang pga. den tilstundende helligdag
- Josef fra Arimatæa går til Pilatus og beder om at måtte gravlægge Jesus
- Sammen med andre tager Josef Jesus ned fra korset, svøber legemet i et lagen og lægger ham i en ny grav lige før solnedgang (kl. 18.00)

Opstandelsen

Få begivenheder i Bibelen er så godt dokumenteret som opstandelsen.

FORUDEN DE FIRE FORFATTERE AF evangelierne skriver Paulus i 1. Korinterbrev kapitel 15, om alle der så Kristus efter opstandelsen. Én gang var det 500 personer samtidig! De fleste var endnu i live da Paulus skrev Korinterbrevet.

Jesu Kristi opstandelse var vendepunktet for disciplene eftersom de endelig forstod at Jesus ikke var den politiske, menneskelige Messias som jøderne ventede på. Han var Guds Søn som ikke bare skulle frigøre jøderne, men fjerne barrieren mellem jøde og hedning og samle alle folk fra alle nationer til Guds folk.

Opstandelsen skulle for altid påvirke verdenshistorien. Den var så vigtig i Guds plan at han gav Israel et symbol på denne

begivenhed, som de havde fejret hvert år i over 500 år før Jesus blev født: Negsvingningen under de usyrede brøds højtiden. Højtiden, som varede en uge, fulgte umiddelbart efter påsken (3. Mosebog 23:6–14). Om søndagen skulle præsten foretage svingning af det første neg for at markere begyndelsen på bjergningen af vinterafgrøden (versene 10–11). Denne svingning var et symbol på førstegrøden i Guds plan, som ifølge 1. Korinterbrev 15:20 var Jesus. Han er den første der stod op og fik det fysiske legeme erstattet med et åndeligt. De som tror på ham vil følge efter.

For at Jesus kunne opfylde alt som stod om ham i Det Gamle Testamente, måtte hans virke endelig godkendes af Faderen. Det blev symboliseret med negsvingningen tidlig søndag morgen under de usyrede brøds højtiden. Det var nøjagtig denne søndag kvinderne kom til den tomme grav. Det må være forklaringen på at Maria Magdalene ikke fik lov til at røre ved Jesus ved graven: »Hold mig ikke tilbage, for jeg er endnu ikke faret op til Faderen!« (Johannes 20:17). Senere måtte disciplene derimod godt røre ved ham (Johannes 20:27).

Opstandelsen var det afgørende bevis på at Jesus var Guds Søn. □

Adresseændringer bedes meddelt til:

Livets Kilde, c/o BTHB, Hemmestorps Eke 33,
SE-270 35 Blentarp, Sverige
Fax: 0046 - (0)46 800 57

Redaktionens adresse:

Livets Kilde, Postboks 89 Holmlia, NO-1201 Oslo
www.livetskilde.org

Andre adresser i Norden:

Danmark: *Livets Kilde*, Postboks 1515, DK-2700 Brønshøj

Finland: *Livets Kilde*, Box 603, FI-00101 Helsingfors

Sverige: *Livets Kilde*, c/o BTHB, Hemmestorps Eke 33,
SE-270 35 Blentarp, Sverige (produksjon)

Støtte til udgivelse af *Livets Kilde* hæfter

Ønsker du at støtte *Livets Kilde*, kan følgende girokonti benyttes:

Danmark: 1-245-7278

Finland: 800014-1952461

Norge: 7082 0512624

Sverige: 98 07 30-6

Forfatter til dette hæfte: Carl Fredrik Aas
Norsk originaltitel: *Den ukjente Jesus (del 2)*
Oversætter: Chresten Emil Madsen